

PREGRŠT PAYTONA

POSLEDNJA VEČERA

PAPA: Dobra večer, Michelangelo.

MICHELANGELO: Dobra večer, vaša svetosti.

PAPA: Želio bih s tobom malo porazgovarati o tvojoj "Posljednjoj večeri".

MICHELANGELO: Da?

PAPA: Nisam zadovoljan s njom.

MICHELANGELO: O, Bože!

PAPA: Nimalo nisam zadovoljan.

MICHELANGELO: Brinu vas one meduze? Moglo bi se reći da daju slici živopisnost, zar ne? Ma znam, vama se ne sviđaju oni klokani.

PAPA: Koji klokani?

MICHELANGELO: No dobro, prepravit ću ih, nije problem.

PAPA: Nisam ni vidio te klokane!

MICHELANGELO: Pa tamo su, desno u pozadini, al nema problema, premazat ću ih. Pretvorit ću ih u apostole.

PAPA: Ah!

MICHELANGELO: Jel sad sve u redu?

PAPA: Vidite, u tome je baš i problem.

MICHELANGELO: U čemu?

PAPA: U apostolima.

MICHELANGELO: Izgledaju previše židovski? Baš sam napravio da Juda izgleda najviše židovski.

PAPA: Ne, ne, ali njih je 28.

MICHELANGELO: No dobro, to nitko drugi osim vas ne bi primijetio!

PAPA: Neću to!

MICHELANGELO: Dobro, dobro, maknut ću klokana zajedno s meduzom ... i tako baš nisam bio

zadovoljan s time ...

PAPA: Nije stvar u tome. Na slici je 28 apostola.

MICHELANGELO: Tako puno?

PAPA: Naravno da ih je tako puno.

MICHELANGELO: Znete, ja sam zapravo na neki način želio stvoriti dojam što većeg okupljanja ... mislim znate Posljednja večera - nije to bilo kakva večera, nego prava velika posljednja gozba.

PAPA: Na Posljednjoj večeri je bilo je samo 12 apostola.

MICHELANGELO: ... A da pretpostavimo da je još netko svratio?

PAPA: Sve zajedno bilo ih je samo 12.

MICHELANGELO: Pa, možda su pozvali neke prijatelje?

PAPA: Na Posljednjoj večeri bilo je samo 12 apostola i naš Gospodin. Biblija to prilično jasno kaže.

MICHELANGELO: Bez prijatelja?

PAPA: Bez prijatelja.

MICHELANGELO: ... A konobari?

PAPA: Bez konobara.

MICHELANGELO: A kabare?

PAPA: Neću!

MICHELANGELO: Vidite baš mi se sviđaju, nekako ispunjavaju platno. Mogli bismo doduše maknuti nekoliko njih i pretvoriti ih recimo u ...

PAPA: Bilo je samo 12 apostola i naš Gospod na Posljed...

MICHELANGELO: Bingo! Sjetio sam se! Možemo je nazvati "Pretposljednja večera"! Biblija ne kaže koliko ih je bilo na pretposljednjoj večeri, zar ne?

PAPA: Pa i ne, ali ...

MICHELANGELO: No dobro, onda smo se dogovorili!

PAPA: Gledajte! Posljednja večera je važan događaj u životu našeg Gospoda. Pretposljednja večera to nije sve da je na njoj bilo mađioničara i limene glazbe. Uostalom, ja sam od vas naručio "Posljednju večeru" i želim "Posljednju večeru".

MICHELANGELO: Da, ali znate ...

PAPA: ... Sa 12 apostola i jednim Kristom!

MICHELANGELO: ... Jednim?

PAPA: Da, jednim. I, molim vas, što vas je obuzelo da umjesto jednog Krista naslikate Tri!

MICHELANGELO: To baš funkcionira!

PAPA: Ne funkcionira!

MICHELANGELO: Kako ne! Vidite, ovaj debeli je baš protuteža ovim mršavima ...

PAPA: Bio je samo jedan Spasitelj ...

MICHELANGELO: Znam ja to, ali što je s umjetničkom slobodom?

PAPA: Jedan Stvoritelj ...

MICHELANGELO: Znate što vama treba prijatelju, vama treba prokleti fotograf, a ne kreativni umjetnik kao ja!

PAPA: Ja sam vama rekao što želim. Želim Posljednju večeru, s jednim Kristom, 12 apostola, bez klokana, i to želim do utorka popodne ili nećete biti plaćeni!

MICHELANGELO: Vi ste fašist!

PAPA: Slušaj, ja sam prokleti Papa, to sam ja! I možda ne znam mnogo o umjetnosti ali znam što mi se sviđa ...

INVESTICIJSKI BANKAR

SAKUPLJAČ PRILOGA: Hvala što ste našli trenutak. Ja sam Phillips.

BANKAR: Kako ste. Ja sam investicijski bankar.

SAKUPLJAČ: Kako ste, gospodine ...

BANKAR: Mmmm ... Ovog sam si trenutka zaboravio ime, ali ja sam investicijski bankar.

SAKUPLJAČ: Biste li možda pridonijeli našoj skromnoj donaciji za dom siročadi.

BANKAR: Pa, trenutačno mi u "Naci društvu" vrlo smo zainteresirani za siročad, znate razvijamo tržište i tako ... O kojem iznosu je riječ?

SAKUPLJAČ: Pa, ... er ... vi ste bogat čovjek.

BANKAR: Jesam. Da, da vrlo vrlo bogat. Prilično fenomenalno bogat. Posjedujem najveću količinu keša. Da, imate pravo, prilično bogat ... Vi ste vrlo pametan momak.

SAKUPLJAČ: Hvala, gospodine.

BANKAR: I kao što ste rekli, ja sam vrlo, vrlo, vrlo, vrlo, vrlo, vrlo, vrlo bogat.

SAKUPLJAČ: Dobro, što kažete na ... jednu funtu?

BANKAR: Funtu. Da vidimo. Taj će zajam pretpostavljam biti vraćen do ...

SAKUPLJAČ: Nije riječ o zajmu, gospodine.

BANKAR: Što?

SAKUPLJAČ: Nije zajam.

BANKAR: Ah.

SAKUPLJAČ: Dobit ćete jednu od ovih zastavica, može?

BANKAR: Prilično je mala s obzirom na ulog. Slušajte, mislim da bi bilo najbolje da se obratite našem pravnom odjelu. Ako možete, navratite u petak.

SAKUPLJAČ: Ako se već slažete, zašto mi sada ne date tu funtu.

BANKAR: Vidite, ali ja ne znam zašto je dajem.

SAKUPLJAČ: Pa za siročad.

BANKAR: ... Da.

SAKUPLJAČ: To je dar.

BANKAR: Što?

SAKUPLJAČ: Dar!

BANKAR: O, dar! Odbija se od poreza.

SAKUPLJAČ: Ne, ne, ne, ne.

BANKAR: Ne? Oprostite, strašno mi je žao ali ja vas ne razumijem. Hoćete mi objasniti o čemu je tu zapravo riječ.

SAKUPLJAČ: Vidite, ja želim da mi vi date funtu, a onda ću ja taj novac dati siročadi.

BANKAR: Da? I dalje?

SAKUPLJAČ: I to je to.

BANKAR: ... Ne, ne, ne ne mogu vas pratiti, mislim, ne želim ispasti glup ali izgleda mi da ja tu funtu poklanjam vašoj inicijativi.

SAKUPLJAČ: Pa da.

BANKAR: Pa da! No dobro, recite mi što ja time dobivam?

SAKUPLJAČ: Pa ... vaš dobitak je - da ste usrećili siročad.

BANKAR: Jeste li vi sigurni da to baš tako ide?

SAKUPLJAČ: Siguran. Mnogi mi ljudi daju novac.

BANKAR: Samo tako?

SAKUPLJAČ: Da.

BANKAR: Sigurno su ljudi. Pretpostavljam da bih nekako mogao doći do adrese tih ljudi.

SAKUPLJAČ: U stvari ne. Ja ih presretnem na ulici i pitam ih.

BANKAR: Blagi Bože! To je najsjajnija nova ideja koju sam čuo! Toliko je jednostavna da je briljantna! No ako ova vaša ideja nije vrijedna funte, onda ne znam što je.

SAKUPLJAČ: Hvala vam, gospodine.

BANKAR: No vidiš, jedini je problem što si mi dao ideju prije nego što sam ja tebi dao funtu. A to nije dobar *deal*!

SAKUPLJAČ: Nije?

BANKAR: Bojim se da ne. Pa, do sljedeće prilike. Bilo mi je ugodno poslovati s vama.

MI SMO SVI INDIVIDUALCI

BRIAN: Dobro jutro!

SVJETINA: Blaženi! Blaženi!

BRIAN: No, no, molim, molim slušajte ...

Svjetina utihne.

BRIAN: Imam vam reći dvije stvari.

SVJETINA: Reci nam, reci nam obadvije!

BRIAN: Gledajte ... sve ste krivo shvatili. Ne trebate me slijediti, ne trebate slijediti nikoga, morate misliti samostalno, vi ste individualci.

SVJETINA: Da, da, svi smo mi individualci.

BRIAN: Svaki je od vas različit.

SVJETINA: Da, da, svi smo mi različiti.

ČOVJEK: Ali ja nisam!

SVJETINA: Ssshhhh!

BRIAN: ... Dakle to je sve. Svi vi morate slijediti svoj put.

SVJETINA: Da, da, svi mi moramo slijediti svoj put.

BRIAN: Točno.

SVJETINA: Još nam govori, još, još!!!!

SAVIJET JEAN-PAULA SARTREA

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Dobar dan, Gospodo Premisa.

GOSPOĐA PREMISA: Dobar dan, Gospodo Zaključak.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Težak dan, ha?

GOSPOĐA PREMISA: Da težak! ... Četri sam sata zakapala mačku!

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Četri ste sata zakapali mačku?

GOSPOĐA PREMISA: Da! Nije htjela biti mirna, izvijala se, zavijala.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Znači mačka nije mrtva.

GOSPOĐA PREMISA: O ne, ne samo to jednostavno nije poslušna mačka, a mi znate idemo na godišnji pa sam mislila bolje da je zakopam da je na sigurnom.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Da, da, svakako imate pravo. Jasno da se ne želite vratiti iz Sorrenta mrtvoj mački. To bi bio antiklimaks. Pa da, ubij je sada, to i ja kažem. I mi ćemo stati na kraj našoj papigi.

GOSPOĐA PREMISA: Zar je jako stara?

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Ne, samo je ne volimo.

Sutra ćemo je odnijeti veterinaru.

GOSPOĐA PREMISA: Recite mi kako se oni tamo rješavaju papiga?

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Vidite, zanimljivo što ste me to upitali ali evo baš sada čitam sjajnu knjigu o tome kako se riješiti papige i, zamislite, zapravo joj možete baciti knjigu u glavu ili joj pucati iznad kljuna.

GOSPOĐA PREMISA: Da, da, da, eto vidite Gospoda Esencija svoju je bacila u zahod.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Oh ne, to nikako nije smjela učiniti - to je opasno! One se izlegu u odvodnom kanalu, i onda iz zahoda izleti jato smrdljivih papiga i sve ti zasmradi i uprlja i oduzme ti tvoju osobnu slobodu.

GOSPOĐA PREMISA: Baš je smiješna ta riječ sloboda. Mislim kako itko od nas može biti stvarno slobodan kad postoji privatno vlasništvo?

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Pa naravno da ne može. Mislim kako ja mogu otići i pridružiti se Pokretu za slobodu kad imam još devet rata za otplatu frižidera.

GOSPOĐA PREMISA: U tome je cijela bit i Sartrovog romana *Putevi k slobodi*.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK.: Ne bih se složila. Srž njegovog romana je da se njegov junak cijelo vrijeme trudi i zalaže da izbjegne akciju. Znaš što mi je rekao prodavač u dućanu? Da je to zapravo priča o običnom francuskom seljaku.

GOSPOĐA PREMISA: Ma što on zna! "Šezdeset penija za bocu Malteškog sokola, gospođo"! Čujte, ja mislim da je roman Jean-Paula remek-djelo alegorije čovjekove potrage za predanošću.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Ne nije.

GOSPOĐA PREMISA: Dobro onda, možemo to uskoro riješiti. Pitat ćemo njega.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Ti ga znaš?

GOSPOĐA PREMISA: Da, upoznali smo se na odmoru prošlog ljeta.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Na Ibici?

GOSPOĐA PREMISA: Da. Hajde idemo ... Oh gledaj, Pariz!

Gospoda Zaključak i Gospoda Premisa dolaze pred stan.

GOSPOĐA SARTRE: Oh, dobar dan!

GOSPOĐA PREMISA: Dobar dan. Ovo je Gospoda Zaključak iz stana 46.

GOSPOĐA SARTRE: Drago mi je.

GOSPOĐA PREMISA: Kako je stari momak?

GOSPOĐA SARTRE: Ne pitaj. Po cijele dane se žali, buržuji ovo, buržuji ono ...

GOSPOĐA PREMISA: Možemo malo s njim popričati?

GOSPOĐA SARTRE: Da.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Hvala.

Gospoda Premisa i Gospoda Zaključak kucaju na vrata Jean-Paulove sobe.

GOSPOĐA PREMISA: Kuku! Jean-Paul?

JEAN-PAUL: Oui?

GOSPOĐA PREMISA: Jean-Paul, tvoja poznata knjiga *Les Chemins de la Liberté* je zapravo alegorija o čovjekovoj potrazi za predanošću.

JEAN-PAULOV GLAS: Oui.

GOSPOĐA PREMISA: Eto vidiš.

GOSPOĐA ZAKLJUČAK: Oh, srce.

Odabrala i prevela: Gordana Ostović

Prevedeno iz:

A Pocketful of Python - tekstovi televizijskih scenarija Montyja Pythona koje su napisali Graham Chapman, John Clees, Terry Gilliam, Eric Idle, Terry Jones i Michael Palina, odabrao John Cleese, a objavio Methuen Publishing Limited, u Velikoj Britaniji 1999. godine.